

ת"פ 21205/07/16 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רחובות נגד מיכאל רזובייב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 21205-07-16 מדינת ישראל נ' רזובייב
בפני כבוד השופט, סגן נשיאה מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רחובות באמצעות ב"כ עוה"ד מורן
ישראל

המאשימה

נגד

מיכאל רזובייב באמצעות ב"כ עוה"ד נעמי
כהן

הנאשם

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מעובדות כתב-האישום ומהעבירה שיוחס לו.

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

נטען, כי בתאריך 4.3.16 בשעה 22:30 פגשו הנאשם ואדם נוסף את המתלונן ואת חברו.

הנאשם פנה אל חברו של המתלונן ואמר לו "בוא נעשה סיבוב" אך הוא סירב.

בין השניים התפתח דין ודברים, במסגרתו ביקש הנאשם כי החבר יעביר לידיו את הטבק שברשותו.

בשלב זה, פנה המתלונן אל הנאשם ואמר לו כי הוא מכיר אותו ויודע היכן הוא מתגורר. הנאשם השיב לו: "אז מה אם אתה מכיר אותי...".

עד כאן, לא ייחסה המאשימה לנאשם עבירה.

תמצית הדברים שלטענת המאשימה מגבשים עבירה מצויים בעובדה מספר 3: נטען, שהנאשם התקרב אל המתלונן, **אחז בכף יד שמאל בצווארו ואמר לו: "אתה מאיים עלי עם מפתחות", הוציא חפץ קהה מכיס מכנסיו והצמיד לצווארו.**

המתלונן וחברו נמלטו מהמקום והנאשם והאדם הנוסף בעקבותיהם.

הנאשם כפר במיוחס לו וטען "לדברי הנאשם הוא לא זוכר אירוע כזה, אמר שלא היה דבר כזה. הוא לא מכיר את המתלונן" (פרוטוקול יום 2.1.17).

בבית-המשפט העידו שני עדים מטעם המאשימה.

המתלונן, א. ר. קטין, סיפר על השתלשלות האירועים שבאותו היום (עמוד 4 שורה 17 והלאה).

בניגוד למתואר בכתב-האישום, תיאר את האלימות הנטענת כדלקמן:

"הוא התקרב אלי, מצמיד את הראש שלו לראש שלי (מדגים הקדמת הפנים קדימה) עוד שניה הולך לעשות משהו, **ואז שם את היד שלו על החזה העליון, מתחת לגרון, והיו לי מפתחות ביד, שמתי אותם בכיס, כדי שאהיה עם ידיים ריקות** אם יהיה משהו, שאני אהיה מוכן ואוכל להתעמת ולברוח, ואז ראיתי שזה ממש חם, חם, חם אז ישר שמתי ריצה לישיבה, אני ומוטי רצנו וברחנו. אבל לפני כן, כששמתי את המפתחות בכיס הוא חשב שאני בא להוציא משהו, אז הוא אמר לי "מה אתה בא לתקוף אותי עם המפתחות" ואני שמתי את זה בכיס וברחתי ישר" (עמוד 5 שורות 8-13).

ובהמשך, תיאר את ההתרחשויות שהובילה לאיתורו של הנאשם ולתלונה (עמוד 5 שורה 18 והלאה)(עניין שאינו מאוזכר בעובדות האישום ואינו מגבש עבירה). יצוין, כי לא הוצגה בפניי השיחה למוקד 100, שלפי הטענה אמורה הייתה לתעד את שיחתו של המתלונן למוקד, הדברים שמסר בזמן אמת, עד להגעת המשטרה אל המקום ומעצרו של הנאשם.

בניגוד לתיאור בעדותו, בעימות בינו לבין הנאשם (ת/2) אמר: **"הוא החזיק אותי בגרון והחזיק משהו ביד".**

מכל מקום, מהתיאור העובדתי לא מתקבלת התמונה שלפיה הנאשם "אחז בכף ידו שמאל בצווארו" בו (להבדיל מהנחת יד הפרושה על החזה) ו"הוציא חפץ קהה מכיס מכנסיו והצמיד לצווארו".

יד היה בחקירתו הראשית, כדי לזכות את הנאשם מהנטען בעובדה זו.

לכל היותר, היה בין השניים דין ודברים והנאשם הניח את ידו על חזהו של המתלונן, כף יד פתוחה, ולא נטען כי הצמיד

חפץ קהה לצווארו.

התרשמתי כי המתלונן תיאר אירוע שאירע (דין ודברים מסוים), אך הוא נקט ביחס אליו בהגזמה, בהעניקו נופך של חומרה ופרשנות מאיימת להתנהגותו של הנאשם.

מדובר במתלונן, אשר התייחס ממש, שנמלט מן המקום, ואשר הרגיש נפגע שלא נקט, בו במקום, במעשה אקטיבי יותר כלפי הנאשם, ולא בכדי העיד: "הרעיון שלי היה להעביר לבן אדם את המסר שאני לא פראייר" (עמוד 5 שורה 30). וכן: "אני הרגשתי לא בסדר שברחתי..." (עמוד 6 שורה 3). וכן: "אני רציתי להבהיר לבן אדם שאני לא פראייר" (עמוד 6 שורה 24). עניין זה, אף הוא, תומך במסקנה, כי נטה להעצים את האירוע.

נטייתו להגזמה התקבלה גם מן התיאור שלפיו, כאשר הנאשם אומר היה זה בנסיבות שבהן: "ואז אני רואה אותו יורד עם שקית זבל ומשהו מאחורי הגב" (עמוד 5 שורה 27). אף המאשימה לא ייחס לעניין זה משמעות פלילית.

הפרט בדבר החזקת משהו ביד הגיע רק לאחר ריענון זיכרון ומכל מקום לא היה כה חשוב עד אשר נחרט בזיכרונו והוא העיד: "ולא ישר התעמקתי" (עמוד 6 שורה 20 והלאה).

עד תביעה מס' 2, מ.ב., קטין, חברו שלה מתלונן, סיפר כי ביום האירוע, בעת ששהה עם המתלונן, הם פגשו בנאשם ולאחר דין ודברים במהלכו הנאשם ביקש ממנו את הטבק שברשותו:

"ואז אוהד שעמד לידי אמר לו אני מכיר אותך. ואז מיכאל אמר אז מה אם אתה מכיר אותי והתקרב אל אוהד... והתקרב אליו כזה, **ולאוהד היה מפתחות ביד**, ומיכאל אמר לו "מה אתה מאיים עליי עם המפתחות", ואז מיכאל התקרב אליו לאט, לאט, ואוהד היה יותר נמוך ממיכאל, אז מיכאל הסתכל עליו ככה מלמעלה ואוהד אמר רק רציתי לשאול שאלה לא רוצה להתחיל אתך **ואז מיכאל ניסה להוציא משהו מהכיס, לא יודע מה זה, יכול להיות שזה סתם היה איום, לא ראיתי מה היה לו ביד... נראה לי שמיכאל ניסה להוציא משהו עם יד ימין**" (עמוד 10 שורות 5-16).

ולאחר ריענון זכרונו של העד, אמר:

"אה כן, כשמיכאל בא לאוהד והסתכל עליו מלמעלה, הוא תפס אותו ככה עם יד שמאל (מדגים יד פתוחה בחזה מתחת לגרון) ואוהד אמר לו אני לא רציתי להתחיל אתך רק שאלה ואז כאילו הוציא משהו מהכיס...לא יודע מה הוא הוציא. הוא תפס אותו עם יד שמאל, התכופף אליו, הוציא משהו מהכיס מיכאל שם עליו יד כאילו מאיים עליו...הוציא משהו מהכיס לאט, לאט ועשה ככה (מדגים תנועה של הוצאה מהכיס ויישור היד קדימה. ש: לאיזה כיוון הוציא משהו ? ת: לכיוון הגרון. ביד שמאל הוא שם על הגרון שלו ועם היד השנייה הוציא משהו מהכיס" (עמוד 10 שורות 19 - 31).

עובדה מספר 3 לכתב-האישום מתקבלת מעדותו של עד זה, אך לא מעדותו של המתלון.

כלומר, חברו של המתלון מוסר **תיאור שונה**, אחר, הכולל הצמדת יד ובה חפץ מסוים לגרנו של המתלון - תיאור שלא מגיע מכוונו של המתלון. המתלון הדגים תנועת יד פרושה (עמוד 6 שורה 10).

עוד סיפר כי לחברו, המתלון **היו מפתחות ביד**, בעת המקרה, ולא כפי שהמתלון סיפר, שהכניס את המפתחות לכיסו.

הדגיש, כי מצב הדברים היה כזה ש"אני עמדתי היכן שאני עכשיו, מיכאל אמד מולי **עם הגב אלי**" (עמוד 12 שורה 13) ולא ברור כיצד יכול היה להבחין בנטען, בעוד שהמתלון לא חווה זאת.

זוהי סתירה היורד לשורש העניין, שאינה ניתנת ליישוב, במיוחד שהמתלון היה אמור לחוות את האירוע בניגוד לחברו.

מדובר באירוע נקודתי, רגעי, ולא סביר שחבר יתאר התרחשות שהמתלון לא יתראה, כאשר הנטען היה כלפי המתלון.

הנאשם, בהודעתו במשטרה (ת/1), אישר כי פגש בשניים ו"ביקשתי סיגריה מאיזה דתי, הוא אמר לי לא, אמרתי לו טוב, תודה רבה להתראות" (שורה 7).

הוא הכחיש כי נקט באלימות או באיום, כפי הטענה (שורה 39).

בעדותו בבית-המשפט ציין, כי הוא זוכר שהיה אירוע מסוים שבמסגרתו ביקש מאדם "דתי" סיגריה, הוא סירב, ומעבר לכך לא היה דבר חריג.

לא זכר בדיוק את אותו אירוע במדויק.

עדותו של הנאשם לא הייתה מזהירה במהימנותה או אמינותה, אולם אין בכך כדי לגשר על הפער בראיות המאשימה, ועל חובתה להוכיח את הנטען, מעבר לכל ספק סביר.

על כן, אני מזכה את הנאשם מעובדות כתב-האישום ומהעבירה שיוחס לו.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ז, 09 פברואר 2017, במעמד הצדדים